

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt mandag den 10. marts 2025

Sag 88/2024

Anklagemyndigheden

mod

E

(advokat Niels Rex)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Odense den 10. juni 2024 (2-2557/2024) og af Østre Landsrets 17. afdeling den 20. september 2024 (S-1786-24).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Hanne Schmidt, Kristian Korfits Nielsen og Ole Hasselgaard.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ophæves, og at sagen hjemvises til landsretten til fornyet behandling.

E har nedlagt påstand om stadfæstelse af landsrettens kendelse, sådan at anklagemyndighedens kære af byrettens kendelse afvises.

Sagsfremstilling

E fremsatte i januar 2024 et erstatningskrav over for X Politi, fordi politiet efter hans opfattelse er erstatningsansvarlig for skader, som blev påført en båd, som tilhører ham, mens båden var beslaglagt af politiet under behandlingen af en straffesag.

Anklagemyndigheden afviste erstatningskravet, og E anmodede herefter om at få erstatnings-sagen indbragt for retten, jf. retsplejelovens § 1018 f. Anklagemyndigheden indbragte den 29. april 2024 erstatningssagen for retten.

Den 14. maj 2024 anmodede E om, at der blev afholdt syn og skøn i sagen. Anklagemyndigheden protesterede imod dette.

Retten i X-by afsagde den 10. juni 2024 kendelse om at meddele tilladelse til syn og skøn.

Afgørelsen blev kæret til Østre Landsret, som den 20. september 2024 afviste kæremålet. Begrundelsen var følgende:

”Sagen angår, om der skal udmeldes syn og skøn i en erstatningssag efter retsplejelovens kapitel 93 a til belysning af, hvorvidt X Politi er erstatningsvarlig for, at en beslaglagt båd sank, samt størrelsen af et eventuelt økonomisk tab.

Det fremgår af retsplejelovens § 1018 f, stk. 3, at erstatningssagen behandles i straffetsplejens former.

Efter retsplejelovens § 968, stk. 5, kan kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse i en straffesag – med de i bestemmelsen nævnte undtagelser – ikke påkæres.

Den påkærede kendelse er ikke omfattet af de i § 968, stk. 5, nævnte undtagelser, og landsretten finder, at det spørgsmål, der er rejst under sagen, ikke opfylder de krav, der efter praksis må stilles for alligevel at tillade kæremålet. Spørgsmålet findes således ikke at have fundamental betydning for sagens videre behandling eller at være af vidtrækkende principiel betydning.

Landsretten afviser derfor kæremålet, jf. retsplejelovens § 968, stk. 5.”

Det er oplyst, at hovedforhandlingen i erstatningssagen ikke er berammet.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at byrettens kendelse ikke er omfattet af spærrereglen i retsplejelovens § 968, stk. 5, idet kendelsen ikke er afsagt under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse.

Udtrykket ”hovedforhandlingens forberedelse” skal forstås snævert og omfatter kun den umiddelbare forberedelse af hovedforhandlingen.

Formålet med retsplejelovens § 968, stk. 5, er at sikre, at hovedforhandlingen ikke forsinkes eller forhales. Da kendelsen blev afsagt i byretten, var der ikke berammet hovedforhandling i

sagen. Da landsretten afsagde kendelse, var der fortsat ikke berammet hovedforhandling eller udmeldt skønsmand i byretten, og en realitetsbehandling af kæren ville ikke have forsinket hovedforhandlingen.

Hvis Højesteret finder, at kæremålet er omfattet af retsplejelovens § 968, stk. 5, gøres det gældende, at kæremålet alligevel burde have været taget under påkendelse, da byrettens kendelse angår et spørgsmål af fundamental betydning for sagen.

E har anført navnlig, at byrettens kendelse er afsagt under sagens forberedelse og derfor er omfattet af retsplejelovens § 968, stk. 5.

Byrettens kendelse angår ikke vidtrækkende principielle spørgsmål eller spørgsmål af fundamental betydning for sagen. Det skal indgå i vurderingen, hvad udsigten er til, at byrettens afgørelse omgøres. Byretten har i denne sag truffet den korrekte afgørelse, og der er derfor ikke grundlag for, at landsretten skal realitetsbehandle spørgsmålet.

Det er nødvendigt at få fastlagt de faktiske omstændigheder i sagen ved syn og skøn. Det er afgørende for erstatningssagen at få svar på, hvorfor båden sank, og hvor hurtigt det skete. Det er nødvendigt, at der udpeges en uvildig skønsmand, som kan udtale sig om årsagen til havariet. Erstatningssøgende kan ikke løfte sin bevisbyrde på andre måder.

Der kan henvises til UfR 2021.2114 V, hvor landsretten fandt, at der var hjemmel til at træffe afgørelse om, at der skulle afholdes syn og skøn i en sag omfattet af retsplejelovens kapitel 93 a, og at syn og skøn var det relevante bevismiddel.

Højesterets begrundelse og resultat

Spørgsmålet er, om landsretten har været berettiget til efter retsplejelovens § 968, stk. 5, at afvise anklagemyndighedens kære af byrettens kendelse om at tillade syn og skøn i den pågældende erstatningssag, der er omfattet af retsplejelovens kapitel 93 a.

Det fremgår af retsplejelovens § 1018 f, stk. 3, at erstatningssager omfattet af lovens kapitel 93 a behandles i strafferetsplejens former.

Efter retsplejelovens § 968, stk. 5, kan kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse i en straffesag, med de i bestemmelsen nævnte undtagelser, ikke påkæres.

Erstatningssagen blev indbragt for byretten den 29. april 2024. E anmodede den 14. maj 2024 om, at der blev afholdt syn og skøn i sagen. Byretten afsagde den 10. juni 2024 kendelse om at tillade syn og skøn. Landsretten afviste med henvisning til retsplejelovens § 968, stk. 5, kæremålet ved kendelse af 20. september 2024. Hovedforhandlingen i erstatningssagen er efter det oplyste endnu ikke berammet.

Højesteret finder efter det anførte, at byrettens kendelse om at tillade syn og skøn ikke kan anses for afsagt ”under forberedelse” af hovedforhandlingen, sådan som dette udtryk i retsplejelovens § 968, stk. 5, må forstås. Det bemærkes herved, at der efter det fremkomne ikke er grundlag for at antage, at landsrettens behandling af det pågældende kæremål ville have været i strid med et hensyn til erstatningssagens fremme.

Højesteret ophæver herefter landsrettens kendelse om at afvise kære af byrettens kendelse og tager påstanden om hjemvisning til følge.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves, og kæremålet hjemvises til fortsat behandling i landsretten.